

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/19/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7917212270
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7917212270.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viktórie Midovej a sudcov JUDr. Andrey Galdunovej a JUDr. Alexandra Husivargu v spore žalobcov: 1/ D. T., nar. XX.X.XXXX, bytom J. XXXX/XXX, Q., 2/ C. T., nar. XX.X.XXXX, bytom J. XXXX/XXX, Q., 3/ O. T., nar. XX.X.XXXX, bytom J. XXXX/XXX, Q., 4/ T. P.Č., nar. X.X.XXXX, bytom H. XXX/XX, Q., všetci zastúpení: Združenie na ochranu práv občana AVES, so sídlom Jána Poničana 9, Bratislava, IČO: 50 252 151, proti žalovaným: 1/ EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, 2/ AUKČNÁ SPOLOČNOSŤ, s.r.o., so sídlom Kopčianska 10, Bratislava, IČO: 46 141 341, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného v 1. rade a žalovaného v 2. rade proti uzneseniu Okresného súdu Trebišov zo dňa 3.10.2017 č.k. 17C 20/2017-54

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

1.Okresný súd Trebišov (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) uznesením označeným v záhlaví nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanému v 1. rade povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou k nehnuteľnostiam zapísaným v katastri nehnuteľností, okres Q., obec Q., kat. úz. Q., na LV č. XXXX ako parcela registra „C“ - parcelné číslo: 1777 - zastavané plochy a nádvoría o výmere 356 m², parcelné číslo: 1778 - záhrady o výmere 925 m² a rodinný dom súpisné číslo 1377 na parcele číslo 1777, a to až do právoplatného skončenia veci samej vedenej na Okresnom súde Trebišov (I. výrok). Zároveň uložil žalovanému v 2. rade povinnosť zdržať sa úkonov smerujúcich k uskutočneniu dobrovoľnej dražby nehnuteľností špecifikovaných v I. výroku až do právoplatného skončenia veci vedenej na Okresnom súde Trebišov (II. výrok). Vyslovil, že o trovách konania bude rozhodnuté v konaní o veci samej (III. výrok).

2. Rozhodol tak o návrhu žalobcov na nariadenie neodkladného opatrenia v znení výrokov totožných s výrokmi rozhodnutia súdu prvej inštancie. Návrh odôvodnili tým, že žalobcovia v 1. až 3. rade dňa 5.12.2005 uzatvorili s právnym predchodcom žalovaného v 1. rade zmluvu o poskytnutí úveru vo výške 9.958,12 € s konečnou splatnosťou 60 kalendárnych mesiacov a v ten istý deň uzatvorili aj zmluvu o zriadení záložného práva č. W. XXXXX-XX. Dňa 20.9.2007 uzatvorili žalobcovia v 1. až 4. rade s právnym predchodcom žalovaného v 1. rade zmluvu o poskytnutí úveru vo výške 4.315,21 € s konečnou splatnosťou 120 kalendárnych mesiacov a v tento deň uzatvorili aj zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. W. XXXXX-XX. Predmetom zálohu v oboch prípadoch sa stali nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcov v 1. a 2. rade, ktoré sú špecifikované vo výroku rozhodnutia. Poukázali na to, že úvery splácali prvý do 20.1.2014 a druhý do 18.7.2014 s tým, že následne vzniknuté pohľadávky z týchto úverov boli postúpené dňa 3.10.2016 na žalovaného v 1. rade. V návrhu ďalej uviedli, že žalovaný v 1. rade začal výkon záložného práva, avšak oznámenie o začatí výkonu záložného práva žalobcom nedoručil a taktiež oznámenie o dobrovoľnej dražbe žalobcom doručené nebolo. Žalobcovia sú toho názoru, že došlo k uplynutiu premlčacej lehoty zabezpečenej pohľadávky, a preto právny predchodca žalovaného v 1. rade postúpil na žalovaného v 1. rade premlčanú pohľadávku a predmetom dražby sa

tak stala premlčaná pohľadávka bez súdnej kontroly. Uvedené platí vo vzťahu k prvej z úverových zmlúv. K druhej zmluve poukázali na to, že nie je možné určiť, kedy nastala mimoriadna splatnosť úveru a či vôbec došlo k platnému postúpeniu pohľadávky na žalovaného v 1. rade.

3. Právne vec posúdil podľa ust. § 324 ods. 1, 2, § 325 ods. 1, ods. 2 písm. d/, § 328 ods. 1, 2, § 329 ods. 1 veta prvá, ods. 2 a § 330 ods. 2 CSP.

4. Súd dospel k záveru, že žalobcovia skutočnosťami uvedenými v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a predloženými listinnými dôkazmi osvedčili oprávnenosť navrhovaného neodkladného opatrenia z hľadiska existencie (ohrozeného) práva a pravdepodobnosť nároku, ktorý je predmetom konania vo veci samej. Rovnako osvedčili aj existenciu právneho vzťahu medzi sporovými stranami. Žalobcami tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú podľa súdu prvej inštancie potrebu neodkladnej úpravy pomerov.

5. Existenciu nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy vyvodil súd z notárskej zápisnice č. F. XXX/XXXX zo dňa 31.5.2017, z ktorej mal preukázané, že žalovaný v 2. rade pristúpil k výkonu záložného práva predmetných nehnuteľností (avšak dražba bola ukončená ako neúspešná z dôvodu, že na dražbu sa nedostavil žiaden účastník dražby). Vykonaniu ďalšej dobrovoľnej dražby týchto nehnuteľností nemôžu žalobcovia zabrániť a ďalšou realizáciou záložného práva by mohlo dôjsť k zásahu do ústavného práva žalobcov na obydlie a vlastníctvo, a to bez súdnej kontroly ešte predtým, než sa na základe podanej žaloby rozhodne o veci samej.

6. Konštatoval, že uložením požadovanej povinnosti v danom prípade možno objektívne dosiahnuť ochranu, ktorej sa žalobcovia domáhajú, t.j. zabrániť ohrozeniu ich základného práva, straty bývania a neodkladným opatrením v nariadenom znení nebude vytvorený nenávratný stav, ani právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia žalovaných neprímeraným spôsobom nad nevyhnutný rozsah. Zároveň mal súd prvej inštancie za to, že dočasnou úpravou pomerov nariadeným neodkladným opatrením sa neprejudikujú práva a povinnosti strán, ani posúdenie právneho vzťahu medzi žalobcami a žalovanými a o premlčaní alebo nepremľaní nároku žalovaných bude rozhodnuté v konaní o veci samej, preto táto otázka nemusí byť v konaní o nariadení neodkladného opatrenia spoľahlivo preukázaná (keďže nariadením neodkladného opatrenia nejde o konečné vyriešenie sporu z hľadiska hmotného práva).

7. O trovách neodkladného opatrenia vyslovil súd, že bude rozhodnuté až v konečnom rozhodnutí o veci samej.

8. Proti tomuto uzneseniu podali žalovaný v 1. rade aj žalovaný v 2. rade v zákonom stanovenej lehote odvolania, v ktorých žiadali, aby odvolací súd uznesenie zmenil tak, že návrh žalobcov na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne, resp., aby ho zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Žalovaný v 1. rade podal odvolanie z dôvodov, že okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým tvrdeniam a rozhodnutie okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, t.j. podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a písm. h/ CSP. Žalovaný v 1. rade zastáva názor, že v predmetnej veci neboli splnené podmienky na vydanie neodkladného opatrenia v zmysle ust. § 325 ods. 1 CSP, t.j. nebolo potrebné bezodkladne upraviť pomery strán sporu z nasledujúcich dôvodov:

10. Vo vzťahu k tvrdenej námietke premlčania pohľadávky z úverovej zmluvy a záložného práva žalovaný v 1. rade zdôraznil, že záložný veriteľ stráca možnosť domáhať sa uspokojenia zo zálohu, pretože jeho záložné právo je premlčané iba v prípade, ak uplynula premlčacia doba zabezpečenej pohľadávky, zároveň došlo k uplynutiu premlčacej doby aj u práva záložného veriteľa domáhať sa uspokojenia zo zálohu a zároveň záložný veriteľ nezačal s predajom zálohu, pričom záložcom bola námietka premlčania vznesená. V danom prípade žalovaný v 1. rade poukázal na to, že s výkonom záložného práva začal ešte postupca Všeobecná úverová banka, a.s., o čom boli žalobcovia v zmysle ust. § 151l OZ informovaní. Začatím realizácie záložného práva na nehnuteľnosť postupcom premlčacia lehota prestala plynúť, a teda záložné právo na nehnuteľnosť nie je premlčané.

11. Zároveň žalovaný v 1. rade upriamil pozornosť na to, že žalobcovia nepopierajú uzatvorenie úverových zmlúv ako aj skutočnosť, že nedodrжали zmluvne dohodnuté podmienky, na základe čoho vznikli žalovanému v 1. rade pohľadávky a zároveň uviedol, že žalobcovia predmetné pohľadávky v časti uhradili a navrhli žalovanému splátkový kalendár. K podanému odvolaniu žalovaný v 1. rade pripojil listinné dôkazy, a to oznámenie o začatí realizácie záložného práva spolu s podacím hárkom, osvedčujúcim doručovanie tohto oznámenia, vyhlásenie splatnosti úveru spolu s obálkou osvedčujúcou dôvod jej nedoručenia (neprevzatie v odbernej lehote) a návrh splátkového kalendára navrhnutý zo strany D. T..

12. Žalovaný v 2. rade podal odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a/, f/ a písm. h/ CSP, t.j. že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pričom neboli dodržané ani procesné podmienky konania. Ako prvý žalovaný v 2. rade poukázal na to, že mu nebol spolu s uznesením doručený návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, čím mu bolo odopreté právo vyjadriť sa k návrhu a pri podaní odvolania mohol vychádzať len zo záverov a interpretácií súdu uvedených v uznesení. Podľa žalovaného v 2. rade neodkladné opatrenie v nariadenom znení je absolútne neodôvodneným a nevyváženým zásahom do práv žalovaného v 2. rade, pričom ochrana jedného účastníka nemôže byť daná do takej miery, aby prakticky znemožnila ochranu oprávnených záujmov druhej strany. Uviedol, že súd nenariadil žalobcom povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej a vzhľadom na nedoručenie návrhu nie je zrejmé, či bola podaná spolu s návrhom. Žalobcovia podľa neho neodôvodnili ani nepreukázali nijakým spôsobom skutkové ani právne dôvody, na základe ktorých súd nariadil neodkladné opatrenie.

13. Zároveň žalovaný v 2. rade namietal tvrdenie, že predmetom dražby sa stala premlčaná pohľadávka, a to bez súdnej kontroly, pretože predmetom dražby nebola pohľadávka, ktorú previedla VÚB, a.s. na žalovaného v 1. rade, ale zabezpečené nehnuteľnosti. Zdôraznil, že dlžník, ktorý uzatvorí zmluvu o zriadení záložného práva za účelom zabezpečenia pohľadávky svojho veriteľa, vyjadruje ňou svoj vlastný dobrovoľný súhlas, že v prípade nesplnenia svojich povinností je predmet zálohu možné dražiť a takýmto spôsobom uspokojiť pohľadávku veriteľa. Ďalej vyjadril názor, že z uznesenia nie je zrejmé, na základe akej skutočnosti alebo z akého ustanovenia úverovej zmluvy č. K. XXXXX-XX má vyplývať splatnosť pohľadávky ku dňu 20.1.2010 a žalovaný v 2. rade sa k uvedenému nemá možnosť náležite vyjadriť, pretože mu nebol doručený návrh. Napokon uviedol, že ani dražobník ani navrhovateľ dražby nemá povinnosť podľa zákona o dobrovoľných dražbách oznámenie o dražbe doručovať.

14. Žalobcovia sa písomne vyjadrili k odvolaniam žalovaných v 1.a 2. rade tak, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď nariadil neodkladné opatrenia s poukazom na Chartu základných práv EÚ a právo na obydlie, ktoré ako základné právo vnútroštátny súd musí zohľadniť pri vykonávaní Smernice 93/2013. Zároveň poukázali na ust. § 3 ods. 1 OZ, ako aj Ústavu Slovenskej republiky a nálezy Ústavného súdu SR vo vzťahu k ochrane obydlia. Zdôraznili, že nevyhnutnosť dočasnej úpravy pomerov medzi účastníkmi je daná aj tým, že v prípade nenariadenia neodkladného opatrenia a prípadného uskutočnenia druhej dobrovoľnej dražby by došlo k skomplikovaniu vzťahu medzi účastníkmi. Naopak nariadením tohto neodkladného opatrenia sa nevytvorí nenávratný a nenapraviteľný stav v právnych vzťahoch účastníkov, iba sa dočasne obmedzí výkon záložného práva žalovaného v 1. rade. Na základe uvedeného navrhli, aby odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie o nariadenie neodkladného opatrenia.

15. Mali za to, že dostatočne osvedčili bránenie svojho práva vznesením námietky premlčania k zmluve o úvere č. K. XXXXX-XX, z ktorej bol úver poskytnutý na obdobie 5 rokov (60 kalendárnych mesiacov), preto pri tejto zmluve konečná splatnosť nastala 20.1.2010, teda premlčacia lehota zabezpečenej pohľadávky začala plynúť dňom 21.1.2010 a uplynula s následkom premlčania práva dňa 21.1.2013. K tvrdeniu žalovaného v 1. rade, že s výkonom záložného práva začal ešte postupca VÚB, a.s., žalobcovia uviedli, že z listu vlastníctva č. XXXX nevyplýva, že by pôvodný veriteľ VÚB, a.s. aj skutočne začal výkon záložného práva v období do uplynutia premlčacej lehoty, t.j. do 21.3.2013. Vo vzťahu k úverovej zmluve č. K.-XX žalobcovia uviedli, že pri postúpení nebolo dodržané ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, a teda nie je ani zrejmé, či sa postupovalo podľa § 526 OZ. Predmetom zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 3.10.2016 na žalovaného v 1. rade mala teda byť pohľadávka nezročná, nesplatná, teda neexistujúca pohľadávka, z ktorého dôvodu je toto postúpenie neplatné.

16. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016, ďalej len „CSP“), prejednal odvolanie žalovaných v 1. a 2. rade ako podané včas oprávnenými osobami proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaných v 1. a 2. rade nie je dôvodné.

17. Uznesenie je vo výroku vecne správne, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

18. Správne, podrobné a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého uznesenia, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje.

19. Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia a k odvolacím námietkam žalovaných odvolací súd uvádza nasledovné :

20. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

21. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

22. Podľa § 325 ods. 2 písm. d/ CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť, najmä aby niečo vykonala, niečo sa zdržala alebo niečo znášala.

23. Podľa § 329 ods. 1 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

24. Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

25. V prejednávanom prípade bol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podaný spolu s návrhom na začatie konania o veci samej.

26. V zmysle citovaných ustanovení predpokladom nariadenia neodkladných opatrení je : 1.osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, 2. osvedčenie potreby neodkladnej úpravy pomerov strán sporu alebo osvedčenie obavy, že exekúcia bude ohrozená (t.j. osvedčenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy), 3. preukázanie vzťahu navrhovaného neodkladného opatrenia k predmetu konania vo veci samej (ktorá podmienka musí byť splnená iba v prípade neodkladných opatrení nariadených počas konania).

27. Všetky tieto zákonné podmienky musia byť splnené kumulatívne a je povinnosťou súdu dôsledne skúmať ich splnenie každú jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti. Pred nariadením neodkladného opatrenia súd nemusí zisťovať všetky skutočnosti, ktoré by boli potrebné pre vydanie rozhodnutia vo veci samej, ale pre jeho nariadenie musia byť osvedčené aspoň základné skutočnosti umožňujúce záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a musí byť zrejmé, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov sporových strán by bolo právo navrhovateľa neodkladného opatrenia ohrozené. Zároveň pred nariadením neodkladného opatrenia musí súd zvážiť, či v dôsledku neodkladného opatrenia sa nevytvorí nezvratný (nenapraviteľný) stav v právnych vzťahoch medzi stranami sporu a či zásah do práv dotknutej strany sporu je primeraný žalobcom osvedčenému porušeniu jeho práv a právom chránených záujmov (teda či ide o zásah primeraný).

28. Pre nariadenie neodkladného opatrenia je postačujúce, pokiaľ sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto (dočasné) opatrenie, aspoň osvedčené. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 5 Cdo 91/2012). Podľa právnej teórie (Števček, M. a kolektív Civilné právo procesné, Eurokódex s.r.o., Bratislava 2010, strana 309) osvedčenie (na rozdiel od dokazovania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na neodkladné

opatrenie. Postačuje, že osvedčené skutočnosti sa mu so zreteľom na všetky okolnosti javia ako nanajvýš pravdepodobné (viď Ústavný súd SR I. ÚS 102/2005, III. ÚS 298/2008, atď.).

29. Pred nariadením neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. d/ CSP súd vychádza z vymedzenia neodkladného opatrenia uvedeného v návrhu a skúma, či je dostatočne odôvodnený z hľadiska rozsah navrhovaného opatrenia. Povinnosť niečo vykonať alebo niečoho zdržať alebo niečo znášať, súd uloží takým spôsobom, aby nenarušil činnosť strany sporu, ktorá je nevyhnutná pre plnenie jej povinnosti voči tretím osobám, alebo aby ju neobmedzoval v ekonomickej činnosti, čo by v konečnom dôsledku mohlo negatívne ovplyvniť uspokojenie práv strany sporu, ktorá podala návrh.

30. V prejednávanej veci z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prvej inštancie skúmal, či sú splnené vyššie uvedené podmienky, pričom podľa odvolacieho súdu dospel k správne záveru, že zákonné podmienky na vydanie neodkladného opatrenia v navrhovanom znení splnené boli, pretože žalobcovia osvedčili pravdepodobnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, t.j. svoje vlastnícke právo k nehnuteľnostiam a konanie žalovaných smerujúce k uskutočneniu dobrovoľnej dražby na ich majetok. Zároveň osvedčili nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy bez neodkladnej úpravy pomerov, ktoré vyplýva aj zo samotných odvolaní, z ktorých je zrejmé, že žalovaní majú úmysel vykonávať ďalšiu dražbu vo vzťahu k predmetným nehnuteľnostiam v súvislosti s pohľadávkami žalovaného v 1. rade.

31. Správne postupoval súd prvej inštancie, ak pri rozhodovaní o nariadenom neodkladnom opatrení vzal do úvahy aj žalobcami deklarovanú skutočnosť, že záložnými zmluvami sú zabezpečené pohľadávky právneho predchodcu žalovaného v 1. rade, ktoré boli postúpené na žalovaného v 1. rade a predmetom prieskumu vo veci samej bude práve posúdenie, či došlo platne k postúpeniu oboch pohľadávok, ako aj otázka, či došlo k márnemu uplynutiu premičacích lehôt vo vzťahu k niektorej z pohľadávok alebo záložnému právu.

32. Za situácie, keď sú vyššie uvedené otázky, vzťahujúce sa na záložné zmluvy, sporné a vykonáva sa záložné právo, je nevyhnutné, aby až do konečného rozhodnutia vo veci samej sa zdržal žalovaný v 1. rade a žalovaný v 2. rade úkonov smerujúcich k realizácii výkonu záložného práva.

33. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, ak vyhovel žalobcom a nariadil neodkladné opatrenie.

34. K odvolacej námietke žalovaného v 2. rade, že mu vzniká škoda, odvolací súd pre úplnosť uvádza, že ak neodkladné opatrenie zaniklo, alebo bolo zrušené z iného dôvodu, než preto, že sa návrhu vo veci samej vyhovel, alebo preto, že právo žalobcov bolo uspokojené, žalobcovia sú povinní nahradiť škodu aj inú ujmu tomu, komu neodkladným opatrením vznikli (viď § 340 ods. 1 CSP).

35. Pokiaľ ide o žalovaným v 2. rade, vytykané nedoručenie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, súd prvej inštancie síce pochybil, keď nedoručil žalovaným spolu s uznesením o nariadení neodkladného opatrenia aj návrh, nesprávnosť tohto postupu však nemôže z materiálneho hľadiska opodstatňovať záver o takom jeho procesne nesprávnom postupe, ktorý by svojimi procesnými dopadmi dosahoval intenzitu vady konania odnámajúcej žalovaným možnosť pred súdom konať, resp. ktorý by zakladal prípustnosť jeho odvolania podľa § 365 ods. 1 písm. a/ CSP, ako sa domnieva žalovaný v 2. rade.

36. Odvolací súd zároveň uvádza, že návrh bol následne žalovaným v 1. a 2. rade doručený, a teda mohli sa s týmto návrhom oboznámiť a prípadne písomne naň reagovať. Odvolací súd zdôrazňuje, že aj keď Civilný sporový poriadok upravuje postup súd a sporových strán v Občianskom súdnom konaní tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov strán sporu a dbá o to, aby rozhodnutie súdu bolo vecne správne a spravodlivé, nemôže zabezpečiť, aby každé konanie bolo v každom momente úplne v súlade s jeho ustanoveniami. Civilný sporový poriadok potom stanovuje, aké dôsledky majú jednotlivé procesné nesprávnosti, ku ktorým v praxi dochádza v konaní pred súdmi, avšak neupravuje tieto následky vo všetkých možných prípadoch, ani nestanovuje predpoklady ich možnej nápravy v opravnom konaní. Preto je potrebné posudzovať jednotlivé pochybenia individuálne. Úpravu ústavne garantovaného práva na súdnu ochranu obsahuje Civilný sporový poriadok, ktorý predpokladá aj možnosť vzniku určitých procesných pochybení súdu v občianskom súdnom konaní a v nadväznosti na podstatu, význam a procesné dôsledky týchto pochybení, potom upravuje predpoklady a podmienky, za

ktorých možno v odvolacom konaní napraviť procesné nesprávnosti konania na súdoch nižších stupňov. Je vždy vecou individuálneho posúdenia v každom jednotlivom prípade, aké dôsledky majú tie procesné nedostatky, ku ktorým prípadne došlo v konaní v postupe súdov a pri zvažovaní dôsledkov zistených procesných nesprávností treba mať vždy na zreteli materiálne hľadisko, t. zn. reálny dopad namietaného postupu súdu na procesnú situáciu účastníkov. Konštantná judikatúra najvyššieho súdu už dávnejšie dospela k názoru, že v prípade, ak sa účastníkovi odňala možnosť konať pred súdom pre časť konania iba do takej miery, že účastník následne mohol uplatniť svoj vplyv na výsledok konania, napríklad tým, že mohol konať proti rozsudku, odvolanie nenapĺňa podmienku prípustnosti dovolania.

37. Odvolací súd upriamuje pozornosť aj na uznesenie NS SR sp.zn. 3 Cdo 342/2015 : „K uvedenému treba uviesť, že predbežné opatrenie je jedným zo zabezpečovacích inštitútov občianskeho súdneho konania, ktorého zabezpečovacia funkcia má za cieľ dočasnou úpravou eliminovať nepriaznivé následky, ktoré by mohli nastať pred začatím konania alebo v jeho priebehu. Dočasnosť tohto opatrenia ako jeho základný znak znamená, že nejde o konečnú a definitívnu úpravu vzťahov medzi účastníkmi. Nariadením predbežného opatrenia nezískava jeden z účastníkov práva, o ktorých sa má rozhodnúť až v budúcnosti, ale sa ním len dočasne upravuje určitý okruh vzťahov. Vzhľadom na to, že určitý stav sa nastojuje len dočasne a bez ujmy na konečnú, definitívnu ochranu, ktorá sa poskytuje až rozhodnutím súdu o veci samej, vyznačujú sa aj procesné nesprávnosti súdov, ku ktorým (prípadne) dochádza pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, nižšou intenzitou porušenia procesných oprávnení účastníka občianskeho súdneho konania, ktorá spravidla nemá za následok (až) odňatie možnosti pred súdom konať. Túto skutočnosť má pri rozhodovaní o sťažnostiach proti rozhodnutiam všeobecných súdov o predbežných opatreniach na zreteli aj Ústavný súd Slovenskej republiky (viď napríklad IV. ÚS 560/2012 a II. ÚS 426/2013). Aj rozhodovacia prax Európskeho súdu pre ľudské práva vylučuje aplikovateľnosť čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv na rozhodovanie v otázke predbežných opatrení resp. rozhodnutie Apis versus Slovenská republika z 10. januára 2000, č. 39754/98)“.

38. V súlade s uvedenými úvahami aj v tomto prípade odvolací súd namietané pochybenie posudzoval z pohľadu jeho dôsledku . Žalovaný v 2. rade vo vzťahu k tomuto pochybeniu poukazoval iba na to, že mu bolo odopreté právo vyjadriť sa k návrhu a v odvolaní mohol vychádzať iba zo záverov a interpretácií súdu uvedených v uznesení , konkrétne , že nemal vedomosť či bol podaný návrh vo veci samej a nemohol sa náležite vyjadriť k tomu, na základe akej skutočnosti alebo z akého ustanovenia úverovej zmluvy č. K. XXXXX-XX má vyplývať splatnosť pohľadávky ku dňu 20.1.2010.

39. Odvolací súd poukazuje na to, že žalovaní v odvolaní mohli vychádzať z odôvodnenia rozhodnutia, ktoré obsahovalo jednak skutočnosti, ktoré žalobcovia uviedli v návrhu (ktorými odôvodnili svoj nárok, resp. na základe ktorých navrhovali vydať neodkladné opatrenie), ako aj údaj o tom, že žalobcovia zároveň navrhovali, aby súd vo veci samej určil, že na nehnuteľnostiach neviazne záložné právo v prospech žalovaného v 1. rade. Zároveň odôvodnenie obsahuje úvahy súdu, ktorými sa riadil pri svojom rozhodovaní. O tom, že z návrhu nevyplývajú pre žalovaných žiadne nové skutočnosti, relevantné pre posúdenie neodkladného opatrenia svedčí aj to, že po doručení návrhu s prílohami (doručené žalovanému v 1. rade spolu s odvolaním žal. v 2. rade a žalovanému v 2. rade spolu s vyrubeným súdnym poplatkom za odvolanie, č.l. 72, 78 spisu) už žalovaní nereagovali a nedoručili žiadne dopĺňujúce stanovisko.

40. Odvolací súd zdôrazňuje, že posúdenie splatnosti pohľadávky a na to nadväzujúce posúdenie otázky premlčania, bude predmetom rozhodovania o veci samej, avšak v tomto štádiu konania tieto sporné otázky nie sú spôsobilé ovplyvniť rozhodovanie súdu (t.j. súdu prvej inštancie, ako aj odvolacieho súdu) o splnení podmienok na nariadenie požadovaného neodkladného opatrenia.

41. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd považuje rozhodnutie okresného súdu, ktorým vyhovel žalobcom a nariadil neodkladné opatrenie, za vecne správne, a preto ho potvrdil v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP.

42. O trovách konania neodkladného opatrenia vrátane trov tohto odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie až v rozhodnutí o veci samej (§ 262 ods. 1 CSP).

43. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).